

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeii”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz-Barnat și la loterie.

ADUNAREA GENERALĂ A „SOCIETĂȚII PENTRU FOND DE TEATRU”.

Cuvântul de deschidere.

Adunarea generală a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român”, deschisă ieri în *Abrud*, a succedut cum nu se poate mai bine. Lume multă românească de prin toate părțile locuie de Români, și însuflețire mare. Adevărate sărbări naționale, cari fac onoare aranjatorilor lor.

Începem la alt loc al foii cu publicarea raportului detaliat despre decurgerea acestor festivități românești, ear la locul acesta lăsam să urmeze frumosul discurs, cu care prezidentul societății, dl *Iosif Vulcan*, a deschis adunarea generală dela *Abrud*.

E următorul:

Domnilor și doamnălor!

În aceste timpuri, poreclite ale materialismului, este poate, în dăruț, să ne prezentăm undeva cu steagul societății noastre, care stă în serviciul idealismului.

Cine are să spriginească acum o idee, care-i tot cere la jertfe și în schimb lor nu-i ofera foloase reale? Cine sălb în treburile noastre, dându-și obolul pentru înfrințarea unui național, care în judecata multora este o utopie?

„Timpul idealismului — zice-se — s'a dus. Astăzi trecerile acesta nu mai are nici o tentă. S'a stins. De acum avem să fim mai reali. Să ne deschidem ochii în patru și să căutăm a ne asigura traiul vieții. Nu ne dă mâna să facem lux. Cei-ce stăruie să fondeze la noi un teatru românesc, sânt niște idealști, cari nu-și dau seama de puterile noastre, cari nu cunosc trebuințele ce simțim, nici greul vieții ce ducem. Nu de teatru ne arde acum pe noi.”

Cam aceste sânt cuvintele, pe cari le auzim din mai multe părți, încă de când s'a înființat societatea noastră. Vorbe descurajătoare, însă numai vorbe. De aceea obște românească n'a ținut cont de ele, noi am dat mereu înainte și în cele din urmă am atins avântul de care ne bucurăm astăzi.

Ceea-ce ne dă satisfacția cea mai strălucită și totodată respirata crederii cea mai sigură în succesul biruinței noastre, este: că iubirea de teatru a pătuns în pop, țerănii noastre au început să de reprezentări teatrale și încep să de multe-ori scena chiar decât clasa inteligentă. Aceasta arată, că întemeierea societății noastre a fost binevenită, că ea fiind a noastră o dorință obișnuită și că răspunde astfel a trebuință adâncă simțită.

Cu această convingere ne prezentăm și la d-voastre, fiind siguri de buna primire. Siguranța noastră se întemeiază pe credința, că n'au dreptate cei-ce zic că nu mai este idealism. Am venit convingși a găsi în acest creier al Munților-Apusei, cari ne-au născut pe cel mai idealist martir, Români de inimă, un neam de oameni însuflețiți de un ideal mare, fără care nu pot să trăiască; un ideal, care le dă putere, suflet, viață. Am venit îmbărbătați de credința, că steagul nostru, pe care strălucesc cuvintele „Cultură națională” va fi împresurat cu căldură de toți cei-ce ne sânt frați și surori.

N'a murit, nu s'a stins idealismul. El a fost și are să rămână deapăruri partea cea mai frumoasă a sufletului omenesc, timbrul distinctiv al nobleței sale, sentimentul cel mai sublim care înalță pe om sus la Dumnezeu.

N'a murit idealismul. Trăește în toate inimile senine, inspiră tuturor celor curaji cugetări nobile și îndeamnă pe toți cei buni la fapte frumoase.

N'a murit idealismul, căci este nemuritor ca însăși dumnezeirea pe care o reprezintă pe pământ.

Idealismul este sentimentul pe care Atotputernicul l'a dăruit omenimii, spre a o înalța mai presus de toate vietățile, spre a-i indica o menire mai înaltă, spre a proba că omul este coroana creațiunii sale.

Idealismul ne arată că viața e frumoasă, ne încântă s'o iubim și ne învață cum avem să ne purtăm spre a fi buni, morali, cinștiți.

Idealismul ni-e amical cel mai apropiat de inimă, conducătorul care ne deschide orizonturi mărețe, farul care ne luminează calea bunei cuviințe, scutul care ne apără de toate relele, evanghelia care ne face iubitori de oameni, mângâierea sub sarcinile sărăciei, liniștea că ne-am făcut datoria și mulțumirea care ne ridică sufletul în cisurul morții.

Idealismul este isvorul nescăpat a tot ce e mai frumos, mai mareț și mai sfânt. Toate ideile mari, generoase, umanitare înălță și înălță sufletul, nu se poate închipui fără idealism.

Idealismul dă vieții omeniești o direcțiune mai înaltă, umanitară, care îi spune că omul nu este creat numai pentru sine însuși, că are datorii și față de omenime, că are să aducă jertfe pentru binele de obște.

Idealismul ne împune să ne ridicăm deasupra oamenilor comuni, să emulăm cu cei buni și să facem totul pentru a merita numirea de oameni vrednici.

Idealismul inspiră speranță în vremuri de restriște, dă tărie încrederii șovăitoare, vine în ajutorul săracilor și șterge lacrimile suferințelor, îmbărbătează dorința licărintă, înarmează brațele luptătorilor, călăuzește pe toți oamenii mari, scrie cele mai strălucite pagini în istorie și este steaua conducătoare a tuturor neamurilor.

Întrebați pe oamenii mari, profeți, civili și militari, cari dirigează destinele popoarelor, să vă spună, care este ideea conducătoare a vieții lor? Ce întărește pe misionari să nesocotească câte primejdii toate întru propovăduirea creștinismului? Ce luminează calea întunecoasă a diplomaților întru atingerea scopului fixat? Ce dă curaj ostașilor să înfrunte primejdiile cele mai mari în focul bătăliilor și să moară, cu nepăsare? Și toți alii să vă răspundă, că isvorul care le dă tărie și entuziasm, este idealismul, idealul scopului pentru care stăruiesc.

Nu este nici o carieră, nici o profesie, cât de proaică la aparență, să n'aibă și o parte atrăgătoare, poesia ei, idealismul, care îi dă un farmec, încât omul uită realitatea de multe-ori sărbădă și ocupațiunea îi pare frumoasă și lucrează cu plăcere.

Idealismul nu este proprietatea numai a poezilor și a oratorilor. Nu numai acestora le inspiră idei mărețe, flori frumoase și cuvinte dulci. Ci, ca un dar obște al lui Dumnezeu, este comun tuturor oamenilor, ofere tuturor plăcerile vieții, înfrumțează toate straturile, urcându-se în palaturi și coborându-se prin colibe.

Idealismul însuflește pe servitorul altarului, când tâlcuște evanghelia lui Christos, că toți oamenii sânt deopotrivă înalțați de Dumnezeu; idealismul dă tărie sufletescă descărilor să îndure lipsuri, numai să contribuie la răspândirea culturai; idealismul îndeamnă pe oamenii de inimă să facă jertfe pentru binele comun; idealismul mângâie pe cei săraci, dacă și-au perdut averea pentru scopuri înalte; idealismul dărimă barierele dintre clasele sociale, el apropie pe om de semenul său, face frați de cruce din fostii dușmani,

schimbă vales plângerilor într'un raiu de plăceri și ne înăurește momentele din urmă ale vieții.

Luați-ți omului idealismul — și l'ați lipsit de însușirea sa cea mai nobilă, de podoba sufletului său. Stingeți-ți idealismul și veți ave o ființă rece și egoistă, care nu mai are nici un scop mai înalt, care nu se mai inspiră decât de egoismul său, care are drept idol persoana lui. Un astfel de om nu se mai interesează decât de el însuși, nu-i pasă de suferințele altora, nu cunoaște datorii față de obște; el n'are alt gând decât înaintarea interesului său material, îmbogățirea, poate chiar îmbuibarea, scurtă vorbă: punga plină. Asemenea oameni își închid sufletul pentru tot ce-i generos și umanitar. Ei nu cunosc caritatea, care — mângâind pe alții — își face sieși plăcerea cea mai dulce. Ei nu simțesc bucuria de a-și fi făcut datoria de patriot și de naționalist. Ei n'au nici patrie, nici naționalitate, căci țeara pentru dînșii nu este decât un pețec de pământ, bun de exploatat. — ear naționalismul, o frasă, un moft sau cel mult o marfă de contrabandă, care se vinde bine.

Impoporați toată țeara cu astfel de oameni și veți ave o societate în care adevărată morală se calcă în picioare și desfrul materialismului își deslănțuște orgiile. Un tablou înfricoșat de luptă pe viață și moarte, pentru secul cu parale, în care nu se mai respectă nimic, în care cei săraci sânt striviți, cei bogati ajung despoți, în care virtutea se pitulește batjocorită și păcatul se cocotează nerușinat; în care omul încetează a fi om și bestialitatea urcă tronul. O adevărată Sodoma...

Din norocire tabloul acesta nu este oglinda poporului românesc. Ventul materialismului nepăsător n'a stins în noi făclia idealismului. Și n'are să-l stingă nici-odată sau ne va stinge și pe noi, căci idealismul ni-e viața, fără el nu putem trăi. Lui îi datorim tot ce avem în noi frumos și bun; totul e rodul însuflețirii noastre, pedeci. Desconșă nu ne-a ajutat, ba ni-s'au pus și bețe în roate. Dar idealismul ne-a inspirat puteri și am dat înainte.

Neamul românesc totdeauna a fost idealist, căci numai o mare măsură de idealism l'a putut însufla încrederea și curajul să de piept cu urgia veacului, să lupte cu dușmanii urgia mai puternici, sigur de succesul biruinței sale.

Dacă înaintașii nostri n'ar fi fost idealști, și-ar fi căutat de trebile lor particulare, să-și agonisească averi, să se pună bine cu cei mari și tari, spre a duce o viață de tihnă; și n'ar fi preferit să rămână săraci, să rabde prigoniri, să moară prin temnițe, numai să-și deie partea de muncă la ridicarea neamului.

Dacă ei n'ar fi fost idealști, nu ar fi mărturisit drept credue convingerea, că un neam de o obârșie atât de strălucită, ori-cât de zdruncinat, nu poate să piară, că are să se renască și că va ave un viitor frumos și mare.

Dacă n'ar fi fost idealști, s'ar fi supus curentului, care îi mna în tabăra culturai străine, unde aveau toate de-a gata, — și nu s'ar fi pus să scormonească prin pulviera arhivelor, descifrând foliante muced, studiând ziua și noaptea, coborându-se în popor spre a-i scoate la iveală însușirile, cheitând muncă, timp și parale, cu stăruință necintită de a reconstrui pentru ei o mai prețioasă cultură, cultura națională.

Dacă n'ar fi fost idealști, nu l'ar fi îmboldit entuziasmul să creadă, că în starea înapoiată în care se află, Românul este un element de cultură, că avem ca-

lități cari ne indică și nouă un loc în rîndul popoarelor mai înaintate, că avem temelii și rostul cari ne îndreptătesc a stărui să ne urcăm la locul acela.

Dacă n'ar fi fost idealști, nu și-ar fi pus toată munca vieții în folosul unui scop, de a căruia isbândă numai urmașii aveau să se bucure; nu și-ar fi închinat capul spre somnul vecinic, fericiți că n'au trăit înzădar, că și-au făcut datoria; și murind, n'ar fi lăsat cu limbă de moarte, drept testament generațiilor viitoare, credința pentru care ei au trăit și murit și care atât de minunat se tâlcuște pe înțelețul tuturor prin nemuritoarele cuvinte ale poetului Enăchită Văcărescu:

Urmașilor mei Văcărești,
Las voue moștenire
Creșterea limbii românești
Și-a patriei cinștire!

Aceste patru rînduri esprimă un credeu vechiu, cugetarea care a frământat un șir de generații, idealismul cel mai înalt, care nici la moarte nu înghește decât de neamul său, nu gândește decât la țeara sa, la binele de obște.

Așa au fost înaintașii nostri. Așa avem să fim și noi, dacă voim să trăim, căci idealismul este chiagul ființei noastre naționale.

Dacă aruncăm o privire asupra trecutului nostru, vedem că toate faptele mari, cari ne fac cinștea și mărirea în judecata lumii culte, sânt roadele idealismului; și numai atunci am dat greș, numai atunci am săvârșit lucruri de ocară, când s'a vîrfit în mijlocul nostru năluca materialismului, care a amețit capetele ușurate și a sedus caracterele șovăitoare.

Nicăiri, în elementul românesc, sentimentul acesta nu s'ar ivit cu mai multă tărie, decât aici în Transilvania, vatra unde au descălecat legioanele romane, obârșia neamului românesc.

Munții acestia cu întunecoșii lor codri au fost adăpostul tainelor sufletesti ale poporului nostru. Freamătul pădurilor l'a acuns durerea adâncă, clocontul căntecului l'a acuns durerea neînfrânt, căntecul priveghetării l'a plâns în nopți cu lună visul inimii; doina din șezători îi tâlcuia dragostea nemărginită; dansul flăcăii și al fetelor ne păjitea verde arăta veselia lui, ear când s'apropia primejdia, suna tulnicul din munte n munte, perzându-se n zarea depărtării... Și atunci, nedreptățit, desmoștenit, — Românul nici-odată nu-și părăsăia munții, nu-și lua lumea-n cap, căntecul și aiurea era mai ușor; el prefera să mănănce pâinea amarăciunii, dar să rămână în țeara sa, căci dorul de glia pământului din care s'a născut nu l'a lăsat să plece, căci nici-odată desnădejde nu l'a cutropit, căci totdeauna a fost idealist.

Curentul Eminescu, care a stîrnit valori de pesimism în literatura noastră modernă, a produs prin nepriceperea și esagerarea imitatorilor o pornire atât de posomorită, încât însuși cel mai eminent elev al lui, Alexandru Vlăhuță, s'a crezut dator, ca paznicul care în vremuri de primejdie trage clopotul într'o dungă, a-și lua lira și a esclama:

Unde ni-e entuziasmul, visătorii, trubadurii,
Să ne cante rostul lumii și tendarile naturii?
Unde ni-s sēmătorii generoaselor cuvinte,
Magii orototii de stee, mergătorii înalte,
Sub credințele sfărmate și sub pravile șterse
Îngropând vechea durere, cu al lor cântec să

Peste inimile noastre mângâiere și iubire, —
Și cuvântul lor profetic, inspirata lor privire,
Valurile de năturere despiciându-le în două,
Splendidă naintea noastră, să ne arate-o lume

Și glasul poetului n'a răsunit în pustiu. Entuziasmul, visătorul, trubadurul dorit, s'a ivit. El a răsărit din pă-

mântul Transilvaniei. E fiul poporului nostru. Este George Coșbuc, care cu lira sa ne cântă rostul lumii, splendorile naturii, îngropând vechea durere, revarsă peste inimile noastre mângâiere și iubire, despiciând în două valurile de năturere, ne arată o splendidă lume nouă.

Ce frumos este tabloul care ni-se deschide vederii! Un aer de primăvară ne impresooară cu drag, par'că respirăm mirosul florilor de câmp, par'că auzim doinele de dragoste și chiururile vesele, par'că vedem călăușerii jucându-și dansul vitejesc și flăcăii cu fetele îngânând Ardeleana. Toate ne spun, că viața e frumoasă și că este mare bucurie a trăi. În mijlocul acestor plăceri ne simțim atât de bine, atât de fericiți. Asta e vatra noastră. Aci sântem acasă. E cuibul idealismului.

Da, sântem idealști, căci idealismul e aerul care ne hrănește, bôldul care ne crește, brațul care ne dă putere și elementul care lădește viitorul.

Sântem idealști, căci idealismul e catechismul care ne învață încheieturile credinței românești, ne luminează calea onoarei naționale și ne spune, că sântem datori a stărui din toate puterile, a jertfi tot, chiar și viața pentru ridicarea neamului nostru.

Sântem idealști, căci idealismul formează caracterele neclintite, cari nici-odată nu șovăiesc, cari prefer să moară decât să-și închine fruntea în fața amenințării sau în a interesului personal.

Sântem idealști, căci idealismul ne prezintă modelul adevăratului om de valoare, care lucrează numai să-și facă datoria, să-și mulțumească conștința, fără să rivnească la popularitate și fără să meargă a-și încassa — dela cei nepricepuți — aplausele.

Sântem idealști, căci idealismul și onoarea sânt frate și soră. Legătura lor de sânge îi face să se iubească într'atata, încât unul fără altul nici nu se poate închipui. Eată și cuvântul pentru care un adevărat idealist nu poate fi decât om cinștit.

Sântem idealști, căci idealismul e talismanul, care ne-a mântuit ca prin minune și care ne va ocroti cu aceeași putere și în viitor, dacă vom ține la vechea credință, că limba ni-e viața, că numai până atunci vom fi Români, până-când vom ave limba noastră!

Sântem idealști, căci sântem Români. A fi Român, înseamnă a fi idealist. Idealismul e partea constitutivă a ființei noastre.

Sântem idealști și lăsam idealismul nostru, cu un paladiu din moștrămoși, urmașilor cari ne vor înlocui poate cu mai mari pregătiri, dar nu cu mai multă însuflețire și nu cu mai multă rivnă de muncă — conjurându-i să-l păzească și să-l transmită generațiilor următoare.

Sântem idealști și vom fi de apururi. Idealismul nostru nu va înceta nici-odată, câtă vreme în acesti munți și-n aceste văi va mai bate o inimă românească. De giaba se va încumeta ori-când să l'nădușească, n'are să isbuțescă. Totdeauna și pretutindeni va eși la iveală, prin graiul nostru, prin musica noastră, prin obiceiurile noastre, prin neclintita voință a noastră de a fi, de a trăi, de-a înainta și de a ne lua locul potrivit în rîndurile popoarelor culte.

Și nu va pieri din noi idealismul, până-când inima va și se iubească și „la fântâna cu isvor” se va nătlăni „dor cu dor”; până-când doina de jale o să-și verse durerea pentru dragostea pierdută, ca plângerea vântului pibeag asupra florilor ofiite; până-când desigur codrilor ne va îmbăta sufletul cu

tainele unor plăceri ascunse; până-când eoul munților ne va ademeni cu dorul de libertate; până-când fluierul tânguios al ciobanului ne va fura somnul dulce; până-când povesteașul ne va încălzi sufletul vorbindu-ne de feți-frumoși cari s'au bătut cu bălauri; până-când lăutarii ne vor cânta balade vitejești, despre ai noștri cari au bătut pe dușmani; până-când vom auzi chiotul vesel al dansatorilor cu fețe aprinse de fericire, a căror picioare abia ating pământul ear' suflutele lor bat în ceruri...

Nu va pieri din noi idealismul, căci

Sântem Români, un neam în lume,
Ce ține la trecut și nume;
Avem și noi un ideal
Național,
Pe care n'au să ni-l sugrume
Nici fer, nici jug, nici ori-ce val.

Cu această credință, vă salut, domnilor și doamnelor — și deschid adunarea generală.

Festivitățile dela Abrud.

— Raport special al «Tribunei». —
— 21 Iulie 1900.

Preludiu.

Era așa de senin cerul astă-dimineață, cum n'a mai fost de mult și ziua de azi a fost și ea o zi dulce și senină pentru munții noștri — cum n'am avut de mult.

Cu trenul de 12 și 30 au sosit la gara din Zlatna președintele și secretarul adunării pentru fondul de teatru, însoțiți de un frumos număr de oaspeți.

Pe peronul gării era postată inteligența și poporul din Zlatna, precum și doi delegați ai comitetului din Abrud.

Protopopul Montani prin o vorbire entuziasată salută pe dl Vulcan, ca pe luptătorul neobosit în ogorul culturii naționale. Salută comitetul societății, a cărei menire e atât de sublimă ca și a «Asociațiunii» — soarele și luna culturii noastre naționale.

Di Vulcan emoționat adânc mulțumește pentru dragostea și entuziasmul cu care e întâmpinat, primește ovatiunile și entuziasmul, «câci știm, că această frumoasă manifestare nu s'a făcut personal, ci ideată, pe care avem onoare a o reprezenta».

Membrii comitetului aranjator din Zlatna s'au îngrijit, ca oaspeții să participe la un prânz comun. Un fel de banchet a fost, intim, frățesc.

Nu au lipsit toastele, nici muzica, nici buna dispoziție.

Dar' din poveste multă și frumoasă mai este, pe la 3 ore oaspeții s'au suit în trăsură, ca să-și continue calea către Abrud.

Erau vr'o zece trăsură. (Între paranteze amintesc, că o mare parte a oaspeților sosise de Joi și mai ales de Vineri, astfel încât frecvența e mai mare ca la Seliște).

...Și mergeau trăsuri în șir frumos pe serpentinele dela «Dealul mare»... și pădurea privia cu dragoste la ele... și bătrânul codru tresări din somn... Și aducea aminte codrul «frate cu Românul» de alte zile, de alte vremuri... Erau vremuri de amar și de obidă, erau zile trăite în lacrimi și blăsteme... Și — sânge a curs, și ochii împăngeniți s'au deschis abia, și au văzut lumina...

...Și mergeau trăsuri în șir frumos, și ca-și-când pădurea ar fi înțeles gândul ce le călăuzeste, își întindea umbra, ca să stîmpere fețele aprinse a iubitorilor oaspeți și clătina ramii salutând în graiul ei:

— Bine ați venit! Bine ați venit!

Câteva detunături de treasc s'au zărit în aer: Oaspeții se apropiară de hotarul Abrudului. Din casa dlui preot din Bucium-Cerbu, Todeșcu, o ploaie de flori căzu asupra șireagului căruțelor, cari nu peste mult se opriră.

La hotarul Abrudului.

La casele lui Aurelian Danciu, înaintea porții de triumf era inteligența și poporul din Abrud și Bucium.

În numele acestora dl protopop Popoviciu salută de binevenire pe ilustrul președinte, care după douăzeci-cinci de ani ne face earăși onoarea de a ține în munții noștri adunarea generală a societății pentru înființarea unui teatru român.

Cuvintele din răspunsul dlui Vulcan erau întrerupte de ovatiuni și de bubuitul treasurilor de pe dealul din față. Și cum vorbea, îmi ridică privirea la inscripția «Bine ați venit!» de pe poarta de triumf. Deasupra inscripției era o liră, ear' deasupra lirei era tri-color...

Banderiu.

Bucumanii ne-au făcut aici o plăcută surprindere. Aproape la treizeci de călăreți eșiră întru întâmpinarea oaspeților. Și, doi cu doi, în frumosul lor port bucumanesc, se așezară înaintea trăsurilor și

Vătavul a dat semn din steag,
Apoi porniră toți șiraag...

Erau multe trăsuri, căci și cele ale Abrudenilor se alăturară convoiului.

Străinii din Abrud au avut ocazie să vadă o frumoasă și deamă manifestare națională, începutul unei serii de alte manifestațiuni, cari, avem nădejde, vor face onoare Munților și neamului românesc întreg.

Seara de cunoștință.

Încă înainte de 8 ore, cărările parcului orășenesc erau ticsite de lume. Era lume românească, care se aduna din patru părți ale lumii, să-și strângă mâna frățește, să-și povestească durerile și bucuriile, să-și uite de micile daraveri zilnice, încalzându-se de aceiași sfânt ideal: cultura poporului român.

E așa de sublim acest ideal, încât nici chiar slujbașii oblașdului nu ceacă să ni-l atingă...

Pe la 9 ore rondoul parcului era aproape ticsit de lume.

Și Ghiuș zicea din vioară... și zicea așa cum numai el știe să zică... și...

Un strigăt de «Să trăiască!» acoperi pentru câteva momente dulcele acorduri ale muzicii: dl Vulcan sosise între noi.

Mi-am rotit ochii de vre-o câteva ori și mi-am pus de gând să vă înșir oaspeții. Dar' totuși nu am încă îndrăzneala să înșir oaspeții, de frică să nu-mi scape vre-unul. Voiu cerca mai târziu, la concert.

Amintesc numai, că în distinsa societate de peste 300 membri vedeam reprezentată românimea din toate părțile. Astfel dela: Oradea-mare, Brașov, Blaj, Cluj, Sibiu, București, Arad, Năsăud, Biserica-albă, Hunedoara, Turda etc., excepție făcând dela jurul Abrudului.

Dl Dr. Laurențiu Pop a ridicat pârharul în sănătatea președintelui Vulcan, cărui i-s'au făcut ovatiuni frenetice.

Erau aproape douăsprzece.

Din seara de cunoștință se făcuse noaptea de cunoștință și poate s'ar fi făcut zori de cunoștință, de nu ne-ar fi venit în minte că avem să ne rezervăm noaptea și zorile pentru concertul dlui Dima și pentru dansul ce-i va urma.

Riporter.

Revistă esternă.

Din China.

Ambasadorii și ceilalți străini din Peking sînt în viață — aceasta se afirmă de ieri începînd în mai multe depeșe, provenite afirmativ din isvor oficial, dela guvernul legal al Chinei, în frunte cu împăratul Kwang-Su și cu veduva împărăteasă. Prima depeșă de acest fel a primit-o guvernul Statelor Unite, dela residentul american din Peking, Conger; apoi depeșe de acest cuprins au sosit la mai mulți ambasadori chinezi din capitalele europene, cari le-au comunicat cu guvernele respective.

Pe când în America s'a dat crezământ acestor știri, în alte părți, în special în Londra și Berlin, ele au fost primite cu rezervă și îndoială. S'a ivit bănuiala, că oare nu este aceasta o manevră de seducere a diplomației din partea Chinezilor, în favorul unui anumit scop? Abia în câteva zile se va pute constata că adevărul s'a susținut în depeșe sau nu.

Deodată cu aceste știri se anunță din Paris, că la ministerul de externe francez a sosit o depeșă dela împăratul Chinei, în care acesta cere intervenția Franței. Delcassé a declarat ambasadorului chinez că răspunsul în privința aceasta îl va primi guvernul chinez prin ambasadorul francez din Peking, presupunînd, — se înțelege, — că acesta e în viață. În cercurile diplomatice din Europa a făcut bună impresie acest răspuns diplomatic.

În alte privințe situația în China e neschimbată: turburările în China sînt în creștere, ear' în diplomație lipsă de bună înțelegere. Chiar dacă Europeanii din Peking ar fi salvați, situația se complică prin faptul, că ambasadorul german Ketteler a fost ucis și că Rusia a fost atacată de Chinezi, în regiunea râului Amur.

Eată depeșele de ieri și azi:

Londra, 20 Iulie n.

Știrile despre uciderea străinilor din Peking sînt false. Mercuri, în 18 l. c. cu toții se aflau bine. Ambasadorul american, Conger a trimis guvernului seu o depeșă și frată. Ziarele engleze au dat această știre în ediții separate.

Londra, 20 Iulie n.

Ambasadorul chinez de aici a declarat unui ziarist, că a primit din Peking o depeșă, că Europeanii sînt nevătămați. Depeșă a comunicat-o Salisbury. Ambasadorul a mai declarat, că guvernul imperial de mai nainte a fost restituit.

Paris, 20 Iulie n.

Agencia Havas anunță că Delcassé a primit prin ambasadorul chinez o depeșă dela împăratul Chinei, pentru intervenție. Delcassé a spus, că răspunsul îl va da prin ambasadorul francez din Peking, dorind a afla, că oare acesta mai e în viață.

Paris, 21 Iulie n.

Cererea de intervenție a Chinei a fost primită aici cu neîncredere. Presa crede, că e o manevră, cu scop de a turbura concordia între puteri și a câștiga timp pe seama guvernului chinez.

Paris, 21 Iulie n.

Ambasadorul chinez a comunicat cu Delcassé depeșă oficială, trimisă prin vice-regelul din Nanking, cu datul de 18 l. c., în care se anunță, că ambasadorii din Peking sînt de o lună în scutul curții imperiale și sînt neațînși.

Bruxella, 21 Iulie n.

Regele Leopold a primit în audiență pe ambasadorul chinez, care pe baza unei depeșe oficiale din Peking l-a asigurat, că diplomații europeni, afară de Ketteler, s'afli bine. Împărăteasa Chinei vestește, că turburările în curând vor înceta.

Paris, 21 Iulie n.

Răspunsul guvernului francez, la nota împăratului Chinei, zice, că în merit n'are înțeles a se dimitte până-ce nu se asigură, că ambasadorul Pichou și ceilalți ambasadori stau sub scutul dreptului internațional și că pot intra în legătură liberă cu guvernele lor; apoi autoritățile chineze să sisteze dușmănia contra străinilor; răscoala Boxerilor să fie sugrumată și vinovații pedepsiți. Până nu se dau aceste garanții, nu poate fi vorba decât despre intervenție militară.

Londra, 21 Iulie n.

În Tien-Tin e liniște. Seymour depeșează, că Chinezii s'au depărțat. Trupele internaționale au pus mâna pe cassa vice-regelui, în care s'au aflat 1¹/₂ milion de taeli.

Din România.

Noul minister român.

Monitorul oficial al României publică în numărul de Sămbătă următoarele decrete regale, referitoare la numirea noului minister român:

București, 7 Iulie.

Președintele consiliului de miniștri.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională Rege al României,

La toți de față și viitori, să-nelate:

Văzînd demisiunea ce Ne-a înfățișat ministerul Nostru,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Această demisiune este primită de Noi.

Art. II. Dl Petre P. Carp este numit președinte al consiliului Nostru de miniștri și ministru secretar de stat la departamentul finanțelor.

Art. III. Președintele consiliului Nostru de miniștri este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 7 Iulie 1900.

CAROL.

Președintele consiliului de miniștri.

G. Gr. Cantacuzino. Nr. 2979.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, să-nelate:

Avînd în vedere decretul Nostru de astăzi sub nr. 2979,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Sînt numiți miniștri ai Noștri secretari de stat:

Dl Titu Maiorescu, la departamentul justiției;

dl Alexandru Marghiloman, la departamentul afacerilor străine;

dl general Iacob Lahovari, la departamentul războiului;

dl Constantin Olănescu, la departamentul de interne;

dl Ioan C. Grădășteanu, la departamentul lucrărilor publice;

dl Constantin C. Arion, la departamentul cultelor și instrucțiunii publice;

dl Nicolae Filipescu, la departamentul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor.

Art. II. Președintele consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în Castelul Peleş, la 7 Iulie 1900.

CAROL.

Președintele consiliului de miniștri.

P. P. Carp. Nr. 2980.

Dela Hunedoara.

Procesul pentru tricolor. — Vorbirea de apărare. — Sentența. — Apelația.

— Raport special al «Tribunei». —

— 21 Iulie n.

Am trecut și peste ascultarea la care ne-a fost invitat căpitanul orașului nostru. Am fost ascultați, acușării și martorii. Faptul punibil ce ni-se impune este, cum se știe, purtarea unei mici cocarde naționale, cu ocaziunea primirii în mijlocul nostru a energicului luptător național din Deva, dl Francisc Hossu-Longin, în societatea căruia se afla și sfînta doamnă Hossu, precum și bravi tineri universitari, numiți atât de mult în timpul din urmă.

Cei-ce s'au făcut vrednici de urmărirea poliției pentru această groaznică «crimă» comisă la adresa statului, sînt următorii:

D-na Elena Popp Hossu-Longin, dl Francisc Hossu-Longin, din Deva; Ioan Scurtu din Cluj; Alexandru Dima, jun., Nicolau Macrea, Constantin Dima, Albert Šuster, Simeon Cisteian, George Popp, Daniil Bicsa, Nicolae Popescu, din Hunedoara. Un mic incident. Căpitanul începuse să facă ascultarea cu ușa închisă. Dl Dr. Aurel Vlad, ca apărător al doamnei Elena Hossu și al dlui Ioan Scurtu și Nicolau Macrea și-a permis însă a deschide ușa. De aci supărare pe domnul căpitan, care provoacă pe dl Dr. Vlad să părăsească sala, neavînd nimeni dreptul să asiste la ascultarea ce o face el acuatorilor. Dar' energicul apărător nu vrea să-l înțeleagă și îi spune că nu va eși afară din sală cîtă vreme are rol de apărător în cauza ce se pertractează. Căpitanul își pune pandurii în mișcare, ca să dea afară pe dl Dr. Vlad cu forța din sală, dar' în cele din urmă capitulează și continuă ascultarea cu ușa deschisă.

Toți acușării au recunoscut, că au purtat cocarde naționale pe piept, afară de doi funcționari dela magistrat, d-nii G. Popp și Simeon Cisteian, cari de fapt nici nu le-au purtat.

Urmează ascultarea marturilor. Toți răspund cam la fel, cu: «nem láttam kinek volt; de láttam, hogy mégis volt».

Se dá cuvîntul apărării:

Dl Dr. Aurel Vlad, ca apărător, își rostește cuvîntul de apărare cam astfel:

«Onorate dle căpitan! Știu că cuvintele mele nu vor afla răsune, de oare-ce cunosc mult mai bine administrațiunea maghiară, decât se pot presupune despre ea, că ar fi în stare să respecte legea. Totuși îmi ridic cuvîntul, ca să demonstrez, că fapta săvîrșită de clienții mei și ceilalți acușării nu e punibilă».

Ordinațiunea ministerială numărul 26559/874 pretinde, ca colorile să fie a unui stat străin. Acușării nu au purtat tricolor străin, căci colorile purtate de ei sînt ale noastre și până-cînd nu vom fi străini în țeara noastră, nici colorile noastre naționale nu pot fi considerate străine.

Tricolorul e simbolul naționalismului. Acușării purtînd ael tricolor, și-au manifestat cel mai nobil sentiment, — ce poate încălzi inima unui Român, — sentimentul național. Cel-ce oprește pe cetățean în a-și manifesta sentimentele sale, calcă în picioare cele mai cardinale drepturi civice: libertatea convingerii și libertatea personală, garantate de însași constituția maghiară.

Și ministrul care s'ar încumeta să despoale pe cetățeni de aceste drepturi, încalcă constituția și trebuie să ajungă în înțelesul articolului de lege III. din 1848 pe banca acușătorilor».

La auzul acestor cuvinte căpitanul spăriat detrage cuvîntul dlui Vlad, care protestează contra încălcării dreptului de apărare. În fine căpitanul grațios totuși permite apărătorului să mai rostească câteva cuvinte de încheiere. Apărătorul se năstește cu temeinice argumente juridice și capaciteze pe dl căpitan, că ordinațiunea ministerială amintită și cea dată în 1885 sub nrul 62693 în cazul de față nu se pot aplica, de oare-ce aceste ordinațiuni opresc folosirea stindardelor și a emblemelor străine, dar' nu opresc purtarea unei simple cocarde în butonieră, deci cere absolvirea acușătorilor.

Se mai apără și energicul naționalist Francisc Hossu-Longin, dar' e întrerupt și oprit, pe motivul că nu vorbește ungurește. Zicea căpitanul: «Magyarországunk vagyunk; itt magyarok kell beszélni».

Acușatul Francisc Hossu-Longin întreabă în urmă pe dl căpitan, că oare la ordin mai înalt s'a pornit goana aceasta pentru tricolor, dar' căpitanul rămâne dator cu răspunsul. Ne trimite acasă, cu observarea, că sentența ne va fi înmănată în scris.

Am și primit-o la 20 Iulie n. E cât se poate de — ungurească. Sîntem pedepsiți astfel:

1. Constantin Dima, 15 zile închisoare și 200 coroane pedeapsă în bani.

2. Francisc Hossu-Longin,

3. Alexandru Dima și

4. Ioan Scurtu, câte 10 zile închisoare și câte 100 coroane pedeapsă în bani,

5. Daniel Bicsa,
6. Nicolae Popescu,
7. Albert Šuster și
8. Nicolae Macrea, câte 5 zile închisoare și câte 50 coroane pedeapsă în bani.

Ear' sînt deosebiți:

1. Simeon Cisteian,
2. George Popp și
3. Elena Hossu-Longin, au fost absolvați.

Motivarea sentenței e trasă de pîr, și se bazează pe cunoscutele ordinațiuni ministeriale. Dl Dr. Vlad a înaintat astăzi apelație în contra sentenței, în numele tuturor acușătorilor. Îi vom vedea în curînd soarta. Acușatul.

Dela Beiuș.

Publicare de concurs.

Pentru primirea în internatul «Pavelian» de fetețe din Beiuș se escrie concurs.

Condițiunile de primire sînt:

Pentru o elevă sînt a se plăti pe un an școlastic pentru proviziune și uniformă 140 fl. solvibili în 2 sau 4 rate anticipative. Taxa de înscriere 2 fl. Didactru pentru elevele de școala civilă 6 fl., pentru școala elementară 2 fl. 95 cr.

Însușirile pentru stipendiate să se adreseze până la 1 August st. n. la Prea Veneratul ordinarial gr.-cat. diecesan de Oradea-mare, ear' pentru solvențe, până la 15 August st. n. la direcțiunea internatului de fetețe.

La cererile pentru primirea acelor eleve, care nu au fost încă în internat sînt a se alătura: estras de botex, testimoniu de pe clasa absolută, atestat medical, atestat de vaccinare și revaccinare; acele eleve, care au fost deja în internat, au să alătura numai testimoniu școlastic, nefiind dispensate nici ele dela înaintarea cererilor de primire.

Cu informațiuni mai detaliate servește direcțiunea internatului.

Direcțiunea internatului de fetețe.

Cronica zilei.

Sibiu, 23 Iulie n. 1900.

Memento. 29 Iulie: Petrecere în Ciach-Gârbău, în Murș-Ludoș și în Ileanda-mare.

30 Iulie: Concurs la un post de cancelist de pretură în Predeal. (Se cere cunoștința limbilor maghiară, germană și română; dotație 1940 coroane).

1 August: Concurs la postul de medic în cercul Sângătulinului.

Înaltpreasfinția Sa Metropolitul, care alaltăieri plecase la Petroșeni să conducă actul sfințirii bisericii noue, sosește în Sibiu azi, cu trenul de seara.

Recunoștința meritelor. Din prilejul iubileului de 50 ani de activitate literară, distinsul naționalist V. A. Urechă a fost decorat cu marea cruce a ordinului «Coroana României».

† Antoniu Veștemean. Valeriu Veștemean și Ana veduvă de Crișian născută Veștemean, ca fii, cu inima zdrobită de durere în numele lor și al numeroșilor consăngeni aduc la cunoștință, că prea iubitul lor tată și respective moș Antoniu Veștemean, canonic în capitolul metropolitan gr.-cat. de Alba-Tulia și Făgăraș, decorat cu crucea de argint cu coroană pentru merite, etc. etc. etc., astăzi la 10 ore a. m. după lungi și grele suferințe, prevăzut cu sf. taine, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului, în anul 83 al etății și 56 al preoției.

Rămășițele pămîntești ale scumpului defunct se vor transporta Mercuri, în 25 Iulie st. n., la 10 ore ante-meridiane din locuința sa (Hundsrückken nr. 13) și se vor depune spre vecinică odihnă în cimiterul bisericii gr.-cat. din Veștem, comuna sa natală.

În veci pomenirea lui!

Sibiu, în 23 Iulie 1900.

† George Imberșu, fiul expedito- rului ziarelor noastre Ioan Imberșu, a răposat ieri în frageda etate de 9 luni.

La Sfîntul Sinod al Rusiei e numit president Metropolitul Antonie din Petersburg, în locul răposatului Metropolit Ioanichie al Chievului.

Furnisor de curte. Alteța Sa Regală Ducele Alfred de Saza-Coburg și Gotha, Duce de Edinburgh, a numit furnisor de curte pe domnul Erdélyi Frigyes, anteprenorul salonului de cură din Băile-Herculane dela Mehadia.

Petrecere în Toplița. Tinerimea studiosă din Toplița-română invită la petrecerea de vară ce o va aranja Duminecă (29 Iulie n.) în sala hotelului «La soare». Venitul e destinat pentru ridicarea unui altar dela noua biserică gr.-or. din Toplița. Începutul la 7 ore seara. Intrarea: de persoană 2 coroane, de familie 4 coroane.

Seson de primăvară și de vară 1900.

Stofe veritabile de Brünn.

Un coupon în lungime de **3.10 m.**, dând un complet rînd de haine bărbațești (roc, pantaloni, vestă) costă numai

fl. 2 75, 3.70, 4 80 din bună	} Iana de oale
„ 6.— și 6.90 din mai bună	
„ 7.74, din fină	
„ 8.65 din mai fină	

costă numai „ 10.— din cea mai fină

Un coupon pentru un rînd de haine negre de salon fl. 10.—, cum și stofe de pardesiu, postav de turiști, cele mai fine sorte de camgarn etc. etc. trimite pe prețurile de fabrică depositul de fabricate foarte bine cunoscut ca real și solid

Siegel-Imhof in Brünn.

Mustre gratis și franco. — Furnisarea conform mustrelor garantată.

Avantajile clientelei private la comandarea stofei direct dela firma de mai sus la locul fabricii, sînt foarte însemnate.

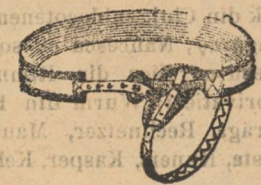
[189] 27—40

I. R. PRIV.

Bandage patentate de vătămături

fără arc de presat la corp cu pelolă învîritoare.

Această construcție cu totul nouă o pot recomanda cu siguranță ori-cărui suferind de vătămătură pătimaș de cele mai învechite și cele mai grele boale și ocupat fiind cu cele mai grele lucrări, de oare-ce aceste *bandage de vătămătură* se pot purta zi și noapte fără nici o greutate și dând cel mai bun efect. Cele mai laudabile scrisori de recomandări dela autorități medicale stau la dispoziția ori-cărui. Măsura trebuie dată în modul următor: 1. Circumferența în centimetre împrejurul corpului măsurată în direcțiunea locului de vătămătură. 2. În care parte e vătămătura, dacă e la dreapta, la stînga sau în ambele părți. 3. Mărimea mai deaproape a vătămăturii d. e. mărimea unui ou de găină, de gască sau mărimea ca un pumn.

Prețul după bucată: Unilaterală lei 14 —, Bilaterală lei 24.—

Prețurile sînt franco cu emballage în fiecare loc din România.

Model de întrebuințare ilustrat se trimite gratis la cerere.

O Neupert Nachf., Bandagenfabrik,

Wien, I., Graben Nr. 29/A (în curte).

[194] 10—20

Espedează prompt contra ramburs.

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'—mi socot
Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vînzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
- „Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 2.—
- „Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 ari. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 64 bani cor. 1.28
- „Din goana vieții”, ediția III. (1895) cor. 3.50
- „Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 ari), edit. C. Müller 96 b.
- „Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.
- „Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50

Cel mai nou volum de nuvele:

- „În viltoare”, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Nr. 712—1900.

[258] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de moașe comunală, în comuna Aciliu, cercul Seliștei, comitatul Sibiu, se escrie prin aceasta concurs.

Postul de moașe e împreună cu următoarele emolumente:

1. Salar din alodiul comunal în rate trîlnare anticipative 50 cor.
2. Pentru fiecare cas de naștere 2 »
3. Pentru fiecare eventuală ceretare — afară de nașteri 20 bani

Doritoarele de a ocupa acest post, sînt dateate a-și înainta rugarea lor instruată conform legii până în 25 Iulie a. c. la subscrișa primăriei comunale.

Aciliu, în 10 Iulie 1900.

Primăria comunală:

Berghezan, Ioan Vule,
notar. primar.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățan.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

- fieceare Român,
- luptător pentru
- dreptul național.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprînzînd:

- O gramatică-parodîe.
- Veacul al XVI-lea.
- Codrul frate cu Românul.
- Monografia prepoziției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numal 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

„Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Se de află vînzare la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

de

Romul Simu, învățător.

Clavir-salon Kauffmann.

Subscrisul am onorul a face cunoscut on. public, că cu începere dela 1 August îmi voui instala

salonul de clavire

în strada Urezului nr. 11, etajul I., soările 11.

Totodată îmi voui da silința să consolidez tot mai mult încrederea de care on. public mă face părtaş, sperînd, că strămutarea salonului nu va micșora întru nimic cercetarea lui binevoitoare a publicului, îndeosebi după-ce deja de timp îndelungat on. public e convins, că depositul meu de clavire e provăzută cu cel mai bogat și mai ales asortiment.

Prin această rog pe stimății cetitori să binevoiască a face cunoscut și în cercurile cunoscuților lor acest anunț, pentru-ce esprim tuturor călduroasă mulțumită.

cu distinsă stimă

Sibiu.

F. A. Kauffmann,

comerciant de clavire.

[265] 2—8

Legea veterinară

atît de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului» a îngrijit ca atît limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiuului.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrații.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atît de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicare unei trebuințe ce intrădeavăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandele se pot face la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.